

[Ebba Strange.]

nes behandling og lægernes indberetningspligt? Jeg har ikke selv noget svar på det, men jeg vil godt have det rejst som et problem og som et spørgsmål. Det gælder for så vidt også samme paragrafs stk. 2, hvor det er hospitaler, det drejer sig om, eller andre institutioner, plejehjem el. lign., hvor indberetningen skal gives af den ledende læge. Det synes rimeligt, at det er den ledende læge, der skal give denne indberetning, men hvem kontrollerer de behandlinger af patienten, der er gået forud? Jeg tror ikke, det er noget stort problem, men jeg har nogle eksempler på, at det kan være et problem.

Et andet problem er spørgsmålet om de dødfødte børn, der også er omfattet af denne lov. Det kan ofte være meget belastende for forældre at acceptere et ikke-fuldbåret foster som et dødfødt barn. Grænsen mellem et dødfødt barn og en abort mener jeg trænger til at få en skærpelse, sådan at man fra hospitalernes side i så høj grad som muligt kan beskytte forældre mod at skulle igennem hele proceduren med et ligsyn og begravelse i de tilfælde, hvor det faktisk nærmere er en abort, det drejer sig om, end et dødfødt barn.

Der er på enkelte punkter skærperelser i forhold til udvalgets forslag. Jeg har naturligvis ligesom andre ordførere hæftet mig ved det nye stykke i § 2, som jo nok er fremkommet af aktualitetshensyn.

Jeg har også ligesom hr. Gudme hæftet mig ved særreglerne for militæret og vil også gerne have en drøftelse af, hvorvidt disse særregler er rimelige, i hvert fald en nærmere forklaring på, hvad der er baggrunden for disse særregler.

Endelig finder jeg, at det er en betryggelse med den retslige prøvelse efter § 8. Det er muligt, hr. Gudme har ret i, at den kan blive vanskelig at gennemføre i praksis — det må vi drøfte i udvalget — jeg mener i hvert fald, der ligger en betryggelse for de implicerede parter i, at den er der.

Det er ømtålelige forhold, vi har at gøre med i dette lovforslag, og derfor er det vigtigt at få så klare regler som muligt; jo klarere reglerne er, des større chancer er der vel også for, at de implicerede embedsmænd vil handle med konduite og indføling over for så sårbare områder som dette. Vi håber

på, at vi får et godt og positivt udvalgsarbejde.

Inge Krogh (KrF):

Det er et meget grundigt lovforslag, der foreligger her. Man synes, det på mange måder er så grundigt, at det næsten bliver fuldkomment, idet man jo forudsætter, at der bliver betydelig flere medico-legale ligsyn og betydelig flere af disse obduktioner, end der tidligere har været. Der er regnet med en forøgelse af lægernes arbejde, og det har der været nogle indvendinger imod. Jeg kan dertil sige, som der også står i bemærkningerne, at man må regne med betydelig transport, bl.a. fordi vi kun har 3 retsmedicinske institutter her i landet og obduktionerne skal foretages på disse institutter. Jeg tror, at når man beregner, hvor meget det vil komme til at koste, glemmer man at beregne, at politiet skal være med såvel til at afgøre, om der skal foregå medico-legalt ligsyn, som være med ved disse obduktioner. Det må blive en belastning af politiet, hvis lovforslaget betyder en udvidelse af disse ting.

Der er nogle ting, som ikke er præciseret, bl.a. hvornår ligsynet skal finde sted. Man har altid regnet med, at et ligsyn, hvorefter dødsattesten skal skrives, ikke må foregå før 6 timer efter dødens indtræden. Der står ikke noget om det her, og der står altså heller ikke noget om, at dødens indtræden skal undersøges af en læge. Jeg regner med, at det må komme i et cirkulære senere, hvad det vil sige, at man anbringer den døde forsvarligt. Det er i hvert fald meget nødvendigt, at man får præciseret, hvordan temperaturen skal være, men jeg synes, det er udmærket, at bestemmelsen om, at en død skal ligge i sengen 6 timer, er faldet væk, for det er noget, man ikke har rettet sig efter, i hvert fald ikke på hospitalerne.

Angående obduktion har jeg nogle kommentarer. Der står i lovforslaget, at de pårørende skal underrettes om døden, og det er selvfølgelig absolut rimeligt, men hvorfor skal vedkommende underrettes om, at der skal foretages obduktion? Det er noget, man ikke normalt plejer at gøre, f.eks. på hospitaler, hvor der rutinemæssigt eller næsten rutinemæssigt foretages obduktioner; dér sørger man for, at de pårørende får underretning, men underretter ikke om en even-